

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8244/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ม.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 198, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 98, ป.วิ.อ. มาตรา 158, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 มาตรา 16, ป.อ. มาตรา 157

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยฟ้องผู้เสียหายทั้งสองอ้างว่าผู้เสียหายทั้งสองปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต มีเจตนาช่วยเหลือ ก. และ ส. ให้พ้นจากการกระทำความผิด เป็นการกล่าวหาว่าผู้เสียหายทั้งสองกระทำความผิดอาญา โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่ได้กระทำความผิด การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานฟ้องเท็จ และที่จำเลยฟ้องว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่มีความยุติธรรมในใจให้กับตัวเองจริงหรือไม่ แม้จะเป็นการบรรยายแบบกึ่งคำถาม แต่เป็นการกล่าวทำนองตำหนิว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่มีความยุติธรรม ฟ้องจำเลยมีข้อความที่ดูหมิ่นผู้เสียหายทั้งสองอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษา เป็นความผิดฐานดูหมิ่นผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175, 198 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 (เดิม) และมาตรา 198 (เดิม) เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 198 (เดิม) ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 90 จำคุก 2 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันใน ชั้นฎีการับฟังยุติว่า เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2551 ศาลชั้นต้นได้สวนความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลที่จำเลยเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เรียบร้อยในบริเวณศาล และมีคำสั่งจำคุกจำเลย 6 เดือน ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ศาลฎีกาพิพากษาแก้ ให้จำคุก 3 เดือน คดีถึงที่สุด ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาลับหลังจำเลย และออกหมายจับจำเลยเพื่อบังคับโทษตามคำพิพากษาศาลฎีกา วันที่ 4 พฤศจิกายน 2557 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ตามหมายจับนำตัวส่งศาลชั้นต้น จำเลยยื่นคำร้องว่าคดีของจำเลยขาดอายุความแล้ว การออกหมายจับจำเลยเป็นการไม่ชอบ นางกัญญาณัฐ และนายสมภาส ผู้พิพากษาศาลอาญาออกนั่งพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องของจำเลยว่า อายุความที่จำเลยต้องรับผิดชอบคือภายในห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 (4) ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาวันที่ 24 เมษายน 2555 ถือว่าคำพิพากษาถึงที่สุด ในวันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าว เมื่อนับถึงวันที่จับกุมจำเลยได้ในวันที่ 4 พฤศจิกายน 2557 จึงไม่เกินกำหนดเวลาการลงโทษ และให้ออกหมายจำคุกคดีถึงที่สุด ตามคำพิพากษาศาลฎีกาและสำเนารายงานกระบวนการพิจารณา จำเลยอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน วันที่ 19 ตุลาคม 2559 จำเลยยื่นฟ้องนางกัญญาณัฐและนายสมภาสต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ตามสำเนาคำฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ อท.29/ 2559 วันที่ 28 ตุลาคม 2559 ผู้เสียหายทั้งสองซึ่งเป็นผู้พิพากษาในศาลอาญาคดีทุจริต

และประพจน์มิชอบกลางพิพาทชายกฟ้องในชั้นตรวจฟ้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษา ยืน จำเลยยื่นฟ้องผู้เสียหายทั้งสองต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพจน์มิชอบกลาง เป็นคดี หมายเลขดำที่ อท. 86/2559 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพจน์มิชอบกลางพิพากษายกฟ้อง มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ฟ้องโจทก์บรรยายว่าจำเลยบังอาจยื่นฟ้องผู้เสียหายทั้งสองด้วยข้อความอันเป็นเท็จ กล่าวหาว่า ผู้เสียหายทั้งสองซึ่งเป็นผู้พิพากษากระทำผิดหน้าที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ มีเจตนาพิเศษเพื่อช่วยเหลือนางกัญญาณัฐกับนายสมภาสให้พ้นจากการ กระทำความผิด เป็นการดูถูกเหยียดหยามผู้เสียหายทั้งสอง ข้อความตามฟ้องดังกล่าวเป็นความ เท็จ และฟ้องโจทก์ยังบรรยายถึงความจริงไว้แล้วว่าผู้เสียหายทั้งสองปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติ ของกฎหมาย มิได้บิดเบือนข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายเพื่อช่วยเหลือนางกัญญาณัฐกับนายสมภาส แต่อย่างใด เป็นการบรรยายฟ้องที่กล่าวโดยชัดแจ้งถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลย กระทำความผิดฐานฟ้องเท็จ และดูเหมือนผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 และ 198 ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 158 (5) ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการต่อไปว่า การที่ ผู้เสียหายทั้งสองพิพากษายกฟ้องโดยไม่ไต่สวนมูลฟ้องก่อนชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อช่วยเหลือนางกัญญาณัฐและนายสมภาส หรือไม่ เห็นว่า แม้การบรรยายฟ้องของจำเลยจะถูกต้องตามกฎหมายและผู้เสียหายทั้งสองอาจจะ สั่งให้ไต่สวนมูลฟ้องได้ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพจน์มิชอบ พ.ศ.2559 มาตรา 16 ก็ตาม แต่มีข้อที่จะต้องสั่งให้ไต่สวนมูลฟ้องทุกคดี เพราะศาลชั้นต้นจะพิพากษายกฟ้อง โดยไม่ไต่สวนมูลฟ้อง หรือนัดไต่สวนมูลฟ้องไว้แล้วแต่มีคำสั่งให้งดไต่สวนและพิพากษายกฟ้อง หรือไต่สวนมูลฟ้องแล้วพิพากษายกฟ้องก็ได้ทั้งสิ้น ดังนั้น ในชั้นตรวจฟ้องที่ผู้เสียหายทั้งสอง พิจารณาฟ้องของจำเลยแล้วเห็นว่า การกระทำของนางกัญญาณัฐและนายสมภาสที่มีคำสั่งให้ออก หมายจำคุกจำเลยตามคำพิพากษาศาลฎีกาไม่เป็นความผิด ผู้เสียหายทั้งสองชอบที่จะพิพากษา ยกฟ้องเสียได้ โดยไม่จำเป็นต้องไต่สวนมูลฟ้องก่อน ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลอาญา คดีทุจริตและประพจน์มิชอบกลาง และใช้ดุลยพินิจในการดำเนินกระบวนการพิจารณา โดยชอบด้วยกฎหมาย มิได้เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อช่วยเหลือนาง กัญญาณัฐและนายสมภาสตามที่จำเลยฎีกา มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยอีกประการว่า คำฟ้องของจำเลยที่ฟ้องผู้เสียหายทั้งสองเป็นฟ้องเท็จหรือไม่ เห็นว่า ผู้เสียหายทั้งสองพิจารณา จากข้อเท็จจริงที่จำเลยบรรยายฟ้องมา และเห็นว่า การกระทำตามฟ้องไม่เป็นความผิด จึงใช้ ดุลยพินิจไม่ไต่สวนมูลฟ้องและพิพากษายกฟ้อง โดยจำเลยไม่มีพยานหลักฐานว่าผู้เสียหาย ทั้งสองใช้ดุลยพินิจดังกล่าวเพราะต้องการบิดเบือนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพื่อช่วยเหลือนาง กัญญาณัฐและนายสมภาสให้พ้นผิด การกล่าวอ้างในฟ้องว่าผู้เสียหายทั้งสองปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต บิดเบือนข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมาย เพราะมีเจตนาพิเศษเพื่อช่วยเหลือนางกัญญาณัฐและนายสมภาสซึ่งเป็นผู้พิพากษา ด้วยกันให้พ้นจากการกระทำผิด จึงเป็นการกล่าวหาว่าผู้เสียหายทั้งสองกระทำความผิดอาญา โดย จำเลยรู้อยู่แล้วว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่ได้กระทำความผิดตามที่จำเลยฟ้อง แต่จำเลยยังเอาความ อันเป็นเท็จฟ้องผู้เสียหายทั้งสองต่อศาลว่ากระทำความผิดอาญาตามฟ้อง กระทำของจำเลยเป็น ความผิดฐานฟ้องเท็จ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า จำเลยมีความผิด

ฐานคูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดีหรือไม่ เห็นว่า จำเลยบรรยายฟ้องว่าผู้เสียหายทั้งสองกระทำความผิดและมีคำขอตายฟ้องให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 โดยกล่าวอ้างว่าการที่ผู้เสียหายทั้งสองไม่ได้สวนมูลฟ้องก่อนมีคำพิพากษาเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ บิดเบือนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ทั้งที่จำเลยไม่มีพยานหลักฐานที่จะนำสืบพิสูจน์ได้ เป็นการกล่าวหาอย่างเลื่อนลอยว่าผู้เสียหายทั้งสองพิจารณาพิพากษาคดีโดยมิชอบ และที่บรรยายฟ้องว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่มีความยุติธรรมในใจให้กับตัวเองจริงหรือไม่ แม้จะเป็นการบรรยายแบบกึ่งคำถาม แต่เป็นการกล่าวทำนองตำหนิว่าผู้เสียหายทั้งสองไม่มีความยุติธรรม ฟ้องจำเลยมีข้อความที่คูหมิ่นผู้เสียหายทั้งสองอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง เป็นความผิดฐานคูหมิ่นผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทุกข้อฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

พฤษภา พนมยันตร์ · ธนาพนธ์ ขวรุ่ง · วันชัย ศศิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8244/2563>